

19 NOV 1979

LYS OG LIV

Utgitt av
MENIGHETSFAKULTETET

Foto: Hans Jakob Jakobsen

**TILBUD OM FAST GIVERTJENESTE –
SE MIDTSIDENE**

Nr. 7

NOVEMBER 1979

45. årg.

LYS OG LIV UTGITT AV MENIGHETSFAKULTETET

Redaktører: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan.
Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 5 12 87 80.
Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis til
alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere.
Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt.
Opplag dette nr. 35 000.

TAKK FOR DIN GAVE!

GAVER:	September		1/1—30/9	
	1978	1979	1978	1979
Personlige gaver	362 035	80 531	1 166 717	1 440 833
Studentenes givertj.	4 905	1 935	64 982	53 440
Sum personlige gaver	366 940	82 516	1 231 699	1 494 273
Offer/kollekt	139 588	51 555	933 641	938 215
Sum:	506 528	134 071	2 165 340	2 432 488
Foreninger	13 522	8 253	144 672	187 218
Bøsser og andre gaver	100	391	38 955	107 313
SUM «ORDINÆRE» GAVER:	520 150	142 712	2 348 967	2 727 020
Testamentariske gaver:			54 816	62 427

GAVEINNTTEKTENE i september er vesentlig lavere enn i samme måned i fjor. Hovedgrunnen til dette er at jubileumsgaven i 1978 kom i løpet av september mens tallongen for årets høstgave først ble sendt ut i oktobernummeret av Lys og Liv.

Regnskapsoversikten pr. 30. september viser et underskudd på kr. 726 400,—, og det må mange gode gaver til for at vi skal kunne oppnå balanse i regnskapet ved årets slutt.

VI REGNER MED DEG. HAR DU FORRESTEN HUSKET HØSTGAVEN?

Forsidebildet

viser Hidra kirke i Vest-Agder. Kirken ble vigslet 15. nov. 1854 og menigheten feirer i år kirkens 125 års jubileum.

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen.

Følgende bestemmelser gjelder: «Fradrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 5 12 87 80 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

Kjærlighet til kirken

Av biskop Bjarne O. Weider

Vi vet at vi er gått over fra døden til livet, vi som elsker brodrene (eller som det sto i den gamle oversettelse: fordi vi elsker . . .) 1 Johs. 3,14.

Det er et bibelord som står mitt — og sikkert manges — hjerte nær. Det forteller på en enkel måte om Guds barnets kjennetegn: kjærligheten til Guds folk, til Guds kirke — også den kirke som i skropelighet forvalter skatten i leirkar — også vår norske kirke som i mangt er en billig skyteskive for kritikk. Altså ikke kjærlighet til en idealkirke, men til kirken slik den er vokset fram i vårt folk.

Scylvsagt skal ikke kjærligheten hverken være konturløs eller kritikkløs. Da går det både på sannheten og sunnheten løs i kirken. Åpne for kritikk skal vi være. Men kritikken må være båret av kjærlighet og omsorg. Det kan vi i liten grad vente av kritikken utenfra. Men det må vi vente av kritikken innenfra. Farlig er det hvis kirken — slik den er i all sin skropelighet — blir gjenstand for angrep og kritikk innenfra — fra hold vi ikke hadde regnet med — hvis ikke kritikken er båret av viljen til å lide med, til å bære kirkens brøst. Kritikk for å redde egen prestisje, enn si plassere kirken laglig til for hogg, må vi be Gud fri oss fra. Det kan komme fremmed ild på alteret, selv hos den beste. Hver prøve seg selv!

Hva skal vi møte kritikken med — hvor den så kommer fra?

Ikke med motløshet. Ikke med skepsis. Ikke med resignasjon. Ikke

Biskop Weider og frue sammen med kandidater. Fra praktikumsbesøk i Bodø mars 1977.

med passivitet. Ikke med allianse med kirkens motstandere.

Nei, vi skal møte den med en *for-nyet kjærlighet til Kristi kirke*. «Vi trenger en ny kirkekjærlighet,» var et ord som for ikke lenge siden ble lansert i et presteblad. Det gjelder ikke bare kristne ledere og kirkens tjenere — og de som er underveis til å bli det. Det gjelder hver enkelt som er døpt inn i denne kirken og vil være i Guds barneflokk. Vi er alle medansvarlige.

La oss be om en ny og glad kjærlighet til vår kirke! Og la det ikke bare bli vakre, høystemte ord ved store anledninger. Men vis kjærlighet til kirken praktisk og konkret:

Vis det ved trofast å møte opp der hvor Guds ord forkynnes og sakramentene forvaltes!

Vis det ved å bli en utholdende forbeder for dem som Gud har betrodd et særskilt ansvar i vår kirke! Og i Lys og Liv må det vel ligge nær å tenke ikke minst på prestene som ofte står alene med slitet — og med mismotet!

Vis det ved å si et kjapt og villig ja når du kalles til en bestemt tjeneste i din menighet eller ditt arbeidslag!

Da vokser kjærligheten til kirken.

„Simul justus et peccator”

Av fakultetslektor Olav Skjevesland

Noen ser på overskriften og tenker kanskje i sitt stille sinn: Se der, nok en teolog som vil skilte med at han har studert, at han kan en smule latin!

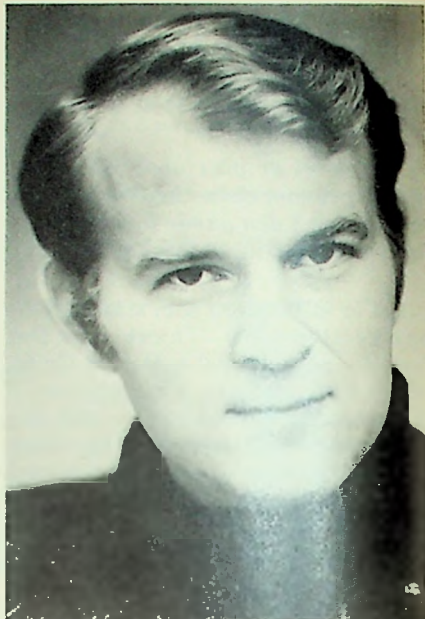
Men bak de fire ord på latin ligger en hjørnestein i den kristendomsforståelse som reformasjonen kom til å målbære. Og siden vi står på terskelen til et reformasjonsjubileum, vi skal jo i 1980 feire 450-årsminnet for Den augsburgske konfesjon, kan det være på sin plass å grave litt i det som denne latin betyr.

Simul justus et peccator — setningen rommer, kort sagt, sannheten om meg som et kristent menneske. Den sier at sannheten om meg er en dobbelt: jeg er «samtidig en rettferdig og en synder». Jeg er en ny skapning i troen på Kristus, men sleper samtidig på arven etter den gamle Adam.

Grunnproblemet

For en våken kristen samvittighet fins det ett gnagende grunnproblem:

Og det skal gi rike resultater. Og rikest blir du selv. For du begynner å oppdage at ditt hjerte banker i takt med bibelordet: Vi vet at vi er gått over fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene. *Bjarne O. Weider*

Hvordan kan jeg som vil tro, så ofte lammes av tvil? Hvordan kan det ha seg at jeg som vil alliere meg med Kristus, så ofte flørter med Satan? Hvorfor går jeg ikke til Kristus med alle ting, når det er han som det er verdt å gå til? Hva er grunnen til at jeg raust gir med den ene hånden, men grabber til meg med den andre?

Dette er et *dobbelt-liv!* Og derfor føler jeg meg iblant så ynkelig ussel. Så kjenner man verdens giftpiler ramme hjertet.

Hva er forskjellen, egentlig, mellom en Jesu disippel og en hvilken-somhelst aktverdig, lovlydig Ola Nordmann? Hvorfor skal jeg smykke meg med kristenavnet, når det skinner så lite av helgenen rundt meg?

Jo, jeg må visst ærlig innrømme at å leve som kristen i en viss forstand er å leve et dobbeltliv. Og årsaken er

nettopp denne: Jeg er en rettferdig og en synder på samme tid — simul justus et peccator. Der ligger selve problemet.

Det krysses to linjer i en kristens liv, slik at det iblant kan gå på frimodigheten løs. Og ut av dette spenningsfeltet kommer jeg ikke — ikke ennå. Jeg må leve i det — til min siste dag.

Hvis jeg ikke kjenner denne spenning, må det skyldes ett av to: *Enten* er jeg i saligheten allerede — men det er åpenbart ikke sannheten. *Eller* så er jeg i ferd med å skli tilbake til den gamle verden.

Dette at jeg pendler mellom synd og tilgivelse, fortvilelse og frimodighet, nederlag og seire — *det* er på mange måter et godt tegn. For dermed har jeg et fingerpek om at jeg er rett plassert: i spenningsfeltet.

Troens paradokser

Kristendommen er på mange måter paradoksenes religion. Her tørner mange ting sammen som for tanken kjennes vanskelig å forene. Vi tror og bekjenner en Gud som er skjult — men som også åpenbarer seg. Vi tror og bekjenner en Frelser som er sann Gud — men som også er sant menneske. Vi kjenner kraften av den kommende verden — men opplever i vårt eget hjerte at Satan fortsatt driver sitt spill.

Alle paradokser som troen må slite med bunner til sist i dette mysterium at Gud har steget inn i tiden, at Guds rike har begynt å rykke frem i denne verden. Ordet er blitt kjød. Gud er i vår midte. Der hvor den hellige Gud med sin nyskapelse krysser grensen over til Satans herrevelde, der blir det konflikt, strid spenning. Og den som stiller seg på Guds side med sitt skrøpelige liv,

han vil nettopp oppleve at han på mange vis fører et dobbeltliv. For han er «simul justus et peccator»!

«Mitt liv er skjult»

Jeg — en dobbeltgjenger, altså! Eller for å si det med Paulus: i meg bor det både et gammelt og et nytt menneske (Efes. 4, 22—24). Så er jeg *to* i en viss forstand. Jeg har noe gammelt å slepe på. Jeg har et legeme hvor synden finner en alliert. Jeg har en kropp som er merket av forgjengelighet. Jeg bærer på et legeme som skal brytes ned. Likesom hvete-kornet smuldrer og dør i jorden.

Men jeg er *samtidig* — fordi jeg tror på Kristus — et nytt menneske. Skapt av Gud. Det er riktignok skjult. Ingen sjelsdetektor kan etterspore det nye menneske i meg. Det avtegner seg ikke på røntgen. Det er usynlig, som den usynlige Gud selv.

Vårt «liv er skjult med Kristus i Gud» (Kol. 3, 3). Likefullt — dette skjulte er noe *virkelig*. Det nye menneske i meg er ikke oppspinn og dikt. Det er ikke billig trøst for enkle sjeler. Nei, det er reelt.

Satan vil saktens ha det til at det er det gamle menneske i meg som er *sannheten* om meg. Det er dine fall, dine svik, dine unnlatelser som er sannheten om deg! Slik tordner han løs for å få oss i sitt grep igjen. Den du *virkelig* er, kan du lese av dine smålige gjerninger, dine betente ord og dine skitne tanker.

Men da roper vi et *nei!* tilbake så det støkker i den onde fiende. Sannheten om meg, til syvende og sist, er *ikke* det jeg ser på meg selv. Den siste sannhet om meg, som en Jesusdisippel, er det som ikke kan fanges opp av øyne. Det usynlige er sannheten. Det instrumenter ikke kan gripe, er virkeligheten.

Det skjulte skal bli synlig en dag

Det liv som er skjult med Kristus i Gud, det skal en dag stå frem i sin skinnende storhet. Som når kornet dør i jorden, for siden å skyte et gyllent aks.

Inntil videre står det gamle menneske som grimete forskaling om det nye. Men når utenverkene faller en dag, skal det usynlige bli synlig.

La gå at jeg her og nå må forsone meg med at jeg er simul justus et peccator. La gå at kampen mot synden ofte fortoner seg som fortvilte forsøk på å drukne ballonger: de spretter opp over vannflaten før en får snudd seg. La gå at jeg her må tro hva jeg ikke ser: at jeg i Kristus

eier et liv som kan «springe over grav». La gå at den Onde til tider anklager meg så det svir, fordi jeg ikke er «bedre» enn Per og Pål. Det skal likevel ikke bli det siste ord!

Paulus har klarere enn noen satt ord på det som er en kristens store dilemma. Han kjente byrden ved det å være «samtidig rettferdig og synd». Hva skriver han ikke et sted: «Jeg ulykkelige menneske! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?» Og han svarer: «Gud være takk ved Jesus Kristus, vår Herre. Så tjener jeg altså Guds lov med mitt sinn, men syndens lov slik jeg er av naturen» (Rom 7, 24—25).

MF's ØKONOMI:

MF's styre iverksetter fast givertjeneste og oppfordrer fakultetet til å begrense utgiftene mest mulig

På styrets møte 8. juni ble det fattet et prinsippvedtak om å innføre en FAST GIVERTJENESTE fra 1. jan. 1980. Ordningen er foreslått av det nyopprettede økonomirådet og er ment å være et tilbud til alle MF's givere.

På midtsidene i dette nummer er ordningen presentert. De 4 midtsidene kan tas ut av bladet og brukes som en folder for FAST GIVERTJENESTE. Det er også trykt opp et ekstraopplag av denne folderen, som kan fåes ved henvendelse til MF.

På styrets møte 8. oktober 1979 ble en første innstilling fra økonomirådet behandlet. På grunn av den

vanskelige økonomiske situasjon vedtok styret, i størst mulig utstrekning, å begrense opprettelsen av nye stillinger og besettelsen av ubesatte stillinger.

Styret vedtok også en henstilling til MFs administrasjon om å begrense utgiftene mest mulig bl.a. til:

- timelønnet arbeide, gjesteforelesninger, sensorhonorarer og reise- og diett.
- administrasjonsutgifter, som kontorhold/rekvisita, herunder telefon, porto og annonser,
- kopiering og trykking.

~~EAST~~

GIVERTJENESTE

— noe for deg?

Menighetsfakultetet

Postgiro 5128780

Gydas vei 4, Oslo 3

Bankgiro 8002.31.70896

Hva er Menighetsfakultetet i dag?

Det teologiske Menighetsfakultet i Oslo (MF), er en fri akademisk institusjon for teologisk forskning og undervisning på universitetsplan. MF har til mål «på grunnlag av Guds ord og Kirkens evangelisk-lutherske bekjennelse å gi teologisk utdanning for prestetjeneste og annen tjeneste innen Den norske kirke. Fakultetet gir også kateketutdanning og utdanning i faget kristendomskunnskap for tjeneste i kirke og skole». (Fra grunnreglene § 1.)

I en forvirret teologisk situasjon omkring århundreskiftet ble MF grunnlagt av prester og lekfolk som ønsket at en forpliktende holdning til Skriften og vår kirkes bekjennelse skulle være utgangspunktet for all forkynnelse, undervisning og prestetjeneste i vår kirke.

I de vel 70 år som er gått siden undervisningen startet ved MF den 3. sept. 1908, har denne holdningen dannet basis for og preget all virksomhet ved fakultetet.

Det er MF's forstanderskap som er ansvarlig for å påse at MF's undervisning og forskning drives på den grunn som ble vedtatt ved opprettelsen.

Det er MF's styre som — på forstanderskapets vegne — har det daglige ansvar for MF's virksomhet og kaller og ansetter alle MF's lærere.

Vi vil sterkt oppfordre deg til fortsatt å støtte MF ved gaver og forbønn.

Vi vil også anbefale deg å nytte MF's faste givertjeneste når du sender dine gaver.

MF's styre

Even Fougner
Formann/res. kap.

Eivind Osnes
nestform./dosent

John Larsen
disponent

Nils Magnus Hovland
Studentutvalgets leder

Svein Helland
res.kap.

Jacob B. Natvig
direktør

Erling Servan
administrasjonssjef

MF's
forstanderskap

1979/80:

Res. kap. Håkon Haus, formann, gen-sekr. Birger Mathisen, nestformann, assisterende direktør C. J. Alpers, stortingsrepresentant Erland Asdahl, fabrikk-eier Johs. Bruvik, underdirektør Tor Holtan-Hartwig, prost Sverre Ma-

Gavene til MF – bærebjelken i MF's økonomi

GAVEINNTTEKTENE

Helt fra starten i 1908 har MF's drift vært mulig fordi MF's mange venner i menighetene og organisasjonene har støttet fakultetet med sin omsorg og sine gaver.

I det første driftsåret var gavesummen noe over kr. 27 000,—. I 1978 var gavesummen økt til godt over 4 mill. kr. Det gir grunn til stor glede og takknemlighet!

MEN UTGIFTENE HAR ØKT MER

Fra 1977 til 1978 økte de ordinære gavene med vel 6 % — *utgiftene økte med nærmere 11 %*.

Selv om statsstøtten, som MF har fått siden 1972, har økt i takt med utgiftene, fikk vi et *underskudd på over 1/2 million kroner i 1978*.

PANTEGJELD OG RENTER

MF's «nybygg» i Gydas vei 4 i Oslo, ble innviet 3. sept. 1972, og

kostet da 20,8 mill. kr., hvorav nærmere 11 mill. kr. var gitt som gaver.

Pantegjelden som i 1972 var 9,5 mill. kr., er nedbetalt med 3 mill. kr. til 6,5 mill. kr. ved utgangen av 1979. Rentene av pantegjelden utgjør i 1979 kr. 739 000,—.

En raskere nedbetaling betyr mindre renter og bedre økonomi!

FAST GIVERTJENESTE

Ved å melde deg til fast givertjeneste, er du med på både å sikre MF's økonomi — og å hjelpe til med jevnere inntekter over hele året.

SKATTEFRIE GAVER

Gaver til MF er skattefrie. Ved fast givertjeneste får du samlet kvittering (vedlegg til selvangivelsen) ved årets slutt.

gelsen, skoledirektor Oddvar Vormeland, inspektør Finn Andersen, redaktør Arthur Berg, rektor Jon Skog, direktør Christian Strandlie, misjonsskolelærer Olav Uglem, biskop Erling Utnem, biskop Bjarne O. Weider, stortingsrepr.

Jakob Aano, res. kap. Håkon Fred. Breen, universitetslektor Oddbjørn Evenshaug, kontorsjef Gunnar Fjeldstad, gen.sekr. Anfin Skaaheim, biskop Thor With.

Ordning av fast givertjeneste til MF

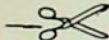
FAST GIVERTJENESTE — Ordningen gjelder fra 1. januar 1980. De som ønsker å gi sin gave til MF ved FAST GIVERTJENESTE, fyller ut blanketten nederst på denne siden, og sender den til MF.

Postgiro nyttes normalt ved innbetaling. I januar måned blir utfylte postgiroblanketter for hele året sendt ut. Innbetalingene registreres, og samlet kvittering (vedlegg til selvangivelsen), for hele året, blir sendt ved årets slutt.

Nye givere, som registreres i løpet av året, får tilsendt postgiroblanketter når de melder seg.

STUDENTENES GIVERTJENESTE omfatter fra 1. januar 1980 bare studerende ved MF. Uteksaminerte medlemmer av STUDENTENES GIVERTJENESTE blir automatisk overført til FAST GIVERTJENESTE, hvis ikke annet er avtalt.

ANSATTES GIVERTJENESTE er en del av den faste givertjenesten, men innbetalingen fra de ansatte skjer ved trekk i lønn.

 KLIPP HER -----

TIL MENIGHETSFAKULTETET, Gydas vei 4, Oslo 3.

Jeg ønsker å være med i FAST GIVERTJENESTE til MF, og vil gi

kr. pr. år som skattefri gave.

Innbetaling:

Hver måned hvert kvartal hvert halvår en gang i året

Navn: Gate/vei

Postnr.: Poststed:

Dato: / 79.

Underskrift

Etterutdanningskurs i religion

TID: 9.—11. januar 1980.

STED: Menighetsfakultetet, Oslo.

TEMA: Livssyn og etikk.

Menighetsfakultetets Institutt for kristendomskunnskap innbyr med dette til etterutdanningskurs for lærere i den videregående skole.

Kursets tema, «Livssyn og etikk», er det av religionsfagets 3 emnekretser som etter den siste skolereformen inneholder mest nytt stoff for religionslærerne. Kurset sikter på å gi faglig og pedagogisk hjelp til noen av de utfordringer lærerne stilles overfor i dette emneområdet.

På hver av de tre kursdagene behandles et problemområde som er bestemt i samarbeid med lektorlagets fagkontakter. Problemområdet vil bli belyst gjennom 3 hovedforedrag om formiddagen, og gruppearbeid og plenumsstamtales om ettermiddagen.

ONSDAG 9. januar:

1. *Universitetsstipendiat Otto Krogseth:*
Kampen om mennesket.
Menneskesynet i kristendom, humanisme og marxisme.
2. *Redaktør Knut Lundby:*
Etisk forandring i et pluralistisk samfunn.
3. *Professor, dr. theol. Ivar Asheim:*
Forholdet mellom det alment-humane og det spesifikke i kristen etikk.

Gruppearbeid:

Hvordan arbeide for en etisk bevisstgjøring i dagens skolesituasjon?

TORS DAG 10. januar:

1. *Dosent, dr. theol. & philos. Per Lønning:*
Sex før og nå.

2. *Dosent, dr. theol. & philos. Per Lønning:*

Normer for samliv — faste eller foranderlige.

3. *Lektor Arna Østnor og sosionom Stein Hardeng:*

Samlivsetikken i skolens hverdag — problemer og muligheter.

Gruppearbeid:

Hvordan gi dagens gymnasiaster hjelp til et ansvarlig seksualliv — i deres aktuelle livssituasjon og med tanke på deres fremtid?

FREDAG 11. januar:

1. *Stiftskapellan Karsten Isachsen:*

Skyld og ansvar som eksistensielt problem.

2. *Forskningsstipendiat Peder Gravem:*
Skyld og ansvar i humanisme og marxisme.

3. *Dosent, dr. theol. Ole Modalsli:*

Ansvar, skyld og tilgivelse i den kristne tro.

Gruppearbeid:

Ansvar, skyld og tilgivelse som pedagogisk utfordring i religionstimen og i skolens undervisning og miljø.

Deltakerne sørger selv for reise, kost og losji. (MF kan være behjelpelig med bestilling til overnatting.)

Ingen deltakeravgift.

Søknadsfrist: 15. desember 1979.

Påmelding til kurset sendes:

MENIGHETSFAKULTETET

Gydass vei 4

OSLO 3

Tlf: 02 - 46 79 00

Daglegliv på Menighetsfakultetet

Klokka nærmar seg ti om føremiddagen. Det går ein stadig straum av folk i gangar og trapper. Dei kjem frå kontor og lesesal, frå auditorium og seminarrom. Målet er det same for alle, anten dei er studentar, bibliotekspersonale, kontordamer, lektorar eller professorar. Dei skal på morgonandakt.

Staden er kapellet på Menighetsfakultetet i Oslo, og dette er noko som tek seg opp att kvar einaste dag. Kapellet vert fylt, og ein må utvida lokalet ved å ta i bruk kantina til dette faste samlingspunktet. Alle som har sin daglege tilhaldsstad på MF kjem då saman til andakt, bøn og kristent fellesskap.

Dette er framom alt stunda der ein kan samla seg til ro og ettertanke midt i det daglige strevet med å utdanna seg til prestar, lærarar, kateketar, misjonærar og kyrkjelydsarbeidarar.

Menighetsfakultetet er ein stor lærestad med over 1000 studentar. Stunda dei går der er travel. Det er mange bøker som skal lesast, så studiet kan til tider verta både teoretisk og keisamt. Difor er det godt å få denne daglege vitaminnspøytinga som ei slik andaktstund er.

Vi som har vår daglege gang på MF er glad i fakultetet. Det er og eit privilegium å få gå der, anten som teologisk student, som student ved instituttet for kristendoms-kunnskap, på kateketseminaret eller som teologisk kandidat på prakticum.

Eg trur det er dei færreste av oss som opplever MF slik det til tider kan verta skildra i pressa — anten som eit hus for mørkemenn og undertrykkjarar frå svartaste middelalderen, eller som eit teologisk fakultet på stadig gli utfor i ein avgrunn av vranglære. MF

representerer ikkje nokon av desse karikerte ytterkantane.

Det er eit kristent fakultet med dugande lærarar. Rett nok kan desse lærarane ha ulikt syn på ymse spørsmål, på same måten som studentane og alle andre kristne kan verta usamde.

Men likevel står vi saman om det som er viktigast av alt: Å utdanna så mange unge som råd er til tenesta i Guds rike.

Vi har eit godt kristent fellesskap og eit rikt menneskjeleg miljø. Ikkje minst det siste gjer at det er triveleg å halda til i den store bygningen i Gydas vei 4 på Majorstua.

Aktivitetane som vert drivne innanfor veggene i dette huset er mangfaldige. Utanom lesinga kan ein kopla av i kantine, avisrom, trimrom; og ikkje minst kan ein *kopla* til i kapell og bonerom. Mange er engasjert i MF-koret og andre song- og musikkgrupper. Atter andre er aktive i ymse humanitære og politiske grupper.

Fleire gonger for året er lærarar og studentar ute og reiser kringom i kyrkjelydane og fortel om kva MF er og står for. Dette vert gjort først og fremst for å samla inn pengar til drifta av fakultetet. I

1977 fikk MF 4 millionar kroner i friviljuge gåver, og ved sida av statsstøtte og leigeinntekter var dette akkurat nok til å få balanse i rekneskapen.

Ein annen grunn til at MF held god kontakt med kyrkjelydane, finn ein rett og slett i namnet. Det er eit *Menighets*fakultet — dvs. at det er eit fakultet, eller lærestad, av og for kyrkjelydane. Det rekrutterar studentar frå kyrkjelydane rundt i landet, og sender arbeidarar attende.

Det er ei sak som ligg underskrivne på hjarta. Då eg tok til på MF for snart 6 år sidan var vi minst 10—12 studentar frå Nordhordland. I dag er eg så vidt eg veit åleine frå dette distriktet. Det er på tide at dette vert retta på!

Difor har eg to konkrete bønepålegg til dykk heime i Nordhordland: Be for oss som alt er i gang her inne, og be for unge som du kan tenkja deg å oppmuntra til å byrja på Menighetsfakultetet.

Skulle du attpå til ha lyst til å senda ei gåve til fakultetet, så kan det gjerast til: Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 5 12 87 809

Oystein Skauge

Takk til Hitra og Frøya

For første gang på det folk kunne minnes, var det MF-tur til Hitra og Frøya 27.9.—2.10. 1979.

Res. kap. i Frøya, Sigbjørn Aae, hadde lagt opp grei reiserute og res. kap. Reimunn Førsvoll, Hitra (forøvrig fersk fra MF i vår) og prost Anders Bergem, Frøya, med sine familier, tok vel imot MF's utsending.

Det var flokkene på bedehusene som samlet seg om fakultetets sak. De gav

uttrykk for takknemlighet over å få bli bedre kjent med Menighetsfakultetet, og rent praktisk viste de det ved å støtte økonomisk — og ønske velkommen tilbake.

Når jeg sammenligner disse broderlige samvær med det som til tider skrives om MF, blir jeg slått av undring over den store forskjellen. MF har mange venner og får fortsatt nye. Takk for at dere er med.

Harald Vikse

Takk fra praktikum

Fra 6. til 8. oktober var den store praktikumsflokken på tur til Stavanger og store deler av Rogaland fylke. Det norske Misjonsselskap, har år etter år tatt imot oss noen dager, som ledd i en lengre tur i mars eller april. Denne gangen innbød de oss til en tur bare til Stavanger.

Vel — vi fikk det særpregede Stavanger bispedømme med på kjøpet. Stavanger bispegård er meget rommelig, og Anne Marie og Sigurd Lunde er gjestfrie bispefolk, men vi måtte virkelig beundre dem da vi toget inn over 70 i tallet, og fant dekkede bord overalt. Bispedømmet rykket oss nær inn på livet gjennom biskopens interessante orientering.

Ikke bare stiftets tilsynsmann, men også en hel del av dets menighet fikk merke kandidatenes besøk. Kirkene, fra Torvastad i nord til Egersund i sør, hadde gjestetalere fra MF søndag 7. oktober. Menighetsrådene hadde som vanlig villig innvilget offer, og mye ble gitt, enkelte steder imponerende summer. Vi opplever dette som et varmt håndtrykk.

Men det var altså først og fremst NMS. De har fått Misjonshøgskolen, der vi fikk verdifull orientering og forelesning, deltok i hyggesamvær, og stilte lag til fotballkamp på «Misjonsmarken». Søndag var de av oss som var i og nær Stavanger, til middag i NMS, og mandag formiddag møtte selskapets ledelse kandidatene i hovedkvarteret i Klubbgaten. Vi fikk grundig informasjon om arbeidet, og generalsekretæren holdt et engasjert og fengslende foredrag om misjonen — Guds misjon — like til jordens ende. «Kan jeg med god samvittighet la være å reise ut», spurte en kandidat en av lærerne etterpå.

For oss som har vært med praktikum til Stavanger en eller flere ganger, står vel festmotet sammen med misjonsfolket i den store Misjonshallen, i et eget lys. Også denne gangen fikk vi et slikt samvær til glede og frimodighet.

Takk til alle som huset oss, takk til bispeparet, takk til NMS!

Måtte vår kirke fortsatt ha presster med misjonssyn og misjonsglød.

Ingemann Ellingsen

Vi besøker menighetene

INDRE NORDMØRE prosti 16.—20.11.: Ass. landssekr. Harald Vikse.

YTRE NORDMØRE, MELDAL og HEMNE 23.—29.11.: Landssekr. Finn Viggo Helgø.

SOLØR prosti 30.11.—6.12.: Ass. landssekr. Harald Vikse.

Tid og sted for møtene vil bli kunnngjort lokalt. Gamle og nye MF-venner: **VELKOMMEN.**

Når bladet går i trykken, har vi allerede avviklet flere turer og arrangement:

MF-dag i Oslo 9.9. og 4.11., Nord-Fosen 19.—23.9. (Helgø og studenter). Kandidattur til Stavanger 6.—8.10., Vestfoldaksjonen 13., 14. og 21.10., tur til Hitra og Froya 27.9.—2.10. (Vikse), Hardanger og Voss 24.—31.10. (Vikse), Hardanger og Nordhordland 9.—15.11. (Helgø) og julemessen 3.11. som vi kommer tilbake til i neste nummer.

Hilsen

Finn Viggo Helgø og Harald Vikse

Fra prestehybelen gjestebok i 1979:

Sokneprest Asbjørn Gjengedal, Gloppen, som bodde på MF' prestehybel i mars/april, skriver:

«Så har eg og fått oppleve det nye MF frå innsida. Det blei ei i alle måtar god oppleving. Etter 12 år ute i presteneste var det frigjerande å legge frå seg ansvar og plikter ei tid og søkje fornying i studium og samvær med studentane, personalet og lærarane på MF. — Eg merka meg særleg glede den store opplustninga om den daglege andakten. — No reiser eg glad heim til påskefeiring med mine i Gloppen.

Hjartans takk for meg!

Asbjørn Gjengedal.»

Prost Arvid H. Nergård, Molde, fikk hybelen tildelt i september. Pga. at neste «hybelboer» meldte forfall, kunne Nergård forlenge sitt opphold til 24. oktober. I gjesteboken står det:

«I nesten 2 måneder varte oppholdet på Prestehybelen denne gang. De siste 14 dagene har også min kone kunnet ta fri fra sine plikter og oppgaver og være sammen med meg her nede. Så er vi da også to som skylder å si MF hjertelig takk for et usedvanlig fint og godt

opphold. Dessverre måtte jeg avbryte mitt studieopphold, eller rette sagt: det ble avbrutt på grunn av den meget uventede begivenhet som utnevnelsen til biskop i Nord-Hålogaland ble for oss og flere med. Men vi ser det som en Guds styrelse at det var her på MF vi nettopp da oppholdt oss. Den vennlighet, forbønn og støtte som vi har fått her, og som vi tør tro vil vare også i tiden som kommer, kan vi ikke takke nok for.

Så er vårt håp og vår bønn at MF fortsatt må få være til velsignelse for vår kirke, og at dere som fra tid til annen oppholder dere her i studieøyemed, må få erfare berikelsen både i studier og i fellesskap.

Beste hilsen

Sofie og Arvid H. Nergård»

1. Kor. 3, 11

Arvid Nergård holdt andakt for MF's administrasjon før han reiste tilbake til Molde. Han fortalte da at han hadde funnet et lite kort på prestehybelen. På kortet stod det: «Jesus, i ditt navn er seieren gitt over alt som tynger meg.» Dette vil han gjerne dele med deg.

VÅRE
BØNNE-
EMNER

- Takk og be for alle MF's foreninger, støttelag og prostikontakter. Takk for det trofaste arbeid som utføres for MF i bønn og omsorg.
- Takk for alle gaver som i disse dager strømmer inn til MF, og be om at mange må bli minnet om å gi slik at driften kan sikres.
- Takk for alle prester, lærere, kateketer og andre som er uteksaminert fra MF, og be om at de må få frimodighet og styrke til å forkynde Guds ord rett.

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Forslaget om statsstøtten til MF i 1980

I regjeringens budsjettforslag for 1980 — St.prp. nr. 1 (1979/80) Kyrkje- og undervisningsdepartementet — er forslaget om støtte til MF slik:

Kap. 311. Det teologiske menighetsfakultetet.

Utgifter:	Rekneskap 1978	Løyving 1979	Framlegg 1980
70. Tilskott	5 874 000	6 110 000	6 240 000

Rekneskapstala syner at utgiftene til Menighetsfakultetet for 1978 totalt var kr. 11 601 000 inklusive kr. 1 080 000 til renter og avskrivningar. Inntektene for 1978 var kr. 11 087 000, av dette var kr. 5 874 000 statstilskott.

Menighetsfakultetet gir utdanning i teologi og i faga kristendomkunnskap og pedagogikk. Utdanninga av teologar på Menighetsfakultetet er regulert gjennom lov 16. mai 1913 nr. 3 om eksamensrett for det Teologiske Menighetsfakultet.

Verksemda ved denne utdanningsinstitusjonen er utvida og etter måten styrkt monaleg i seinare år. Kyrkje- og undervisningsdepartementet har meint det var behov fort standardbetring sett i høve til det studenttal fakultetet

hadde. Budsjettsituasjonen generelt og den stillingsramma som gjeld for statlege universitet og høgskolar i Oslo-området må likevel ha konsekvensar også når det gjeld Menighetsfakultetet.

Under budsjettarbeidet har departementet halde seg til det prinsippet som vart nemnt i St.prp. nr. 82 for 1971—72 og som er nytta kvart år, å gi statstilskott som ein rund sum fastsett etter skjon. Departementet har teke med utgiftene til praktikum og til kateketseminar i grunnlaget for tilskottsrekninga. Løyvinga vil kunne overskridast i samband med lønnsrevisjonane i 1980, på lik linje med statsinstitusjonane.

	Hausten 1978	Framlegg 1979	Framlegg 1980
Studenttal	964	980	980

MF har beregnet den tilskuddsberetigede del av budsjettet for 1980 til kr 15 392 120,—. Forslaget til statsstøtte utgjør 40,5 % av dette beløp, (i 1979: 41,4 %). I MF's søknad om statstøtte er utgiftene til kontaktvirksomheten — som f. eks.

lønn til landssekretærene og all reise- og informasjonsvirksomhet, inkludert utgiftene til «Lys og Liv» — trukket fra i budsjettet, da disse utgiftene ikke er støtteberettiget.